

Arrest

nr. 302 576 van 29 februari 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 16 januari 2024, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 11 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtoun-origine te zijn. Omwille van een grondconflict met een talibanhoofd [H.S.] vestigden uw ouders zich lang geleden in Peshawar, Pakistan. U bent daar geboren. U ging er naar school en werkte er in de recyclage-sector. Omdat de Pakistaanse overheid minder verdraagzaam werd ten aanzien vluchtelingen uit Afghanistan keerde u in 2015-2016 op

13-jarige leeftijd met uw gezin terug naar Afghanistan. U vestigde zich in Jegdalak (district Surobi, provincie Kabul), het geboortedorp van uw moeder, en verbleef daar een drietal jaar. Uw vader werkte er in een steenmijn. Omwille van de veiligheidssituatie en uit schrik voor nieuwe problemen gelinkt aan die van het verleden, verhuisde u met uw gezin naar Pole Charkhi in de provincie Kabul, waar ook uw maternale oom [M.K.] woonde. Daar werkte u op de markt. U zette bestanden met (religieuze) muziek op de gsm van klanten. Uw vader kon via familie een job als bodyguard bij [A.A.H.A.] bemachtigen. Hij verbleef meestal bij [A.A.H.A.] en kwam maar af en toe naar huis. Op 10 augustus 2021 werd er aan uw broer [M.O.] een dreigbrief afgegeven. U las de brief aan uw moeder voor en daarin stond dat uw vader zijn werk diende te stoppen. Toen vertelde uw moeder dat uw vader en oom ook mondelinge en telefonische bedreigingen hebben ontvangen. Er zouden ook bedreigingen ten aanzien van u zijn geuit omwille van uw job waarbij u muziek overzette. Uit schrik ging u bij uw oom onderduiken. Uw oom bracht uw vader van de dreigbrief op de hoogte, waarop hij verlof nam en naar huis kwam. Toen uw vader tijdens zijn verlof om boodschappen ging naar de markt, is hij verdwenen. Daarop raadde uw oom u aan het land te verlaten. Twee dagen na de machtsovername door de taliban verliet u Afghanistan. Via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk door naar België waar u op 25 november 2021 aankwam. De volgende dag diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Sinds uw vertrek uit Afghanistan woont uw moeder met uw drie minderjarige broers bij haar broer [M.K.] in. Enkele dagen na uw vertrek zouden de taliban nog langskomen zijn om te informeren naar uw vader en naar u. U vreest bij terugkeer naar Afghanistan vermoord te worden omwille van de vroegere problemen van uw familie met een talib, omwille van de latere werkactiviteiten van uw vader als bodyguard en omwille van het feit dat u muziekbestanden overzette op gms-toestellen.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw originele taskara, uw originele vluchtelingenkaart van Pakistan, een originele werkbadge van uw vader en de originele dreigbrief van de taliban.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen heeft kenbaar gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Ook het CGVS heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt.

Uit uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS komt naar voor dat u de taliban vreest omwille van een oud conflict met de taliban, omwille van de werkactiviteiten van uw vader en omwille van uw werkactiviteiten. Er dient te worden vastgesteld dat uw vluchtrelaas wordt gekenmerkt door verscheidene onwaarschijnlijkheden en onsamenhangende verklaringen waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u aangehaalde asielmotieven en aan uw voorgewende vrees.

Zo blijkt vooreerst dat uw kennis over de werkzaamheden van uw vader als bodyguard van [A.A.H.A.] bijzonder vaag en ontoereikend is. Hoewel van u niet kan worden verwacht dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van uw vader, mag toch een zekere kennis verwacht worden over zijn activiteiten, zeker omdat ze aan de basis liggen van uw vlucht uit Afghanistan. Zo kon u geen klaarheid bieden in de manier waarop uw vader aan de job van bodyguard geraakte. U beweerde dat de man van een tante uw vader voordroeg aan [A.A.H.A.]. Hoe hij bodyguard van hem is kunnen worden, wist u niet. Of uw vader een selectie moest doorlopen, wist u evenmin. Ook wist u niet te vertellen of uw vader aan bepaalde vereisten diende te voldoen om de job als bodyguard te krijgen (CGVS p. 12-13). Gevraagd tot welke politieke partij [A.A.H.A.] behoorde, diende u het antwoord schuldig te blijven. U kwam niet verder dan te zeggen dat hij van de partij van Karzai was (CGVS p. 9). Ook wist u niet te vertellen of uw vader een opleiding diende te volgen als bodyguard. U beweerde dat uw vader een wapen droeg, maar u heeft dat nooit gezien. Of hij hiervoor een wapenopleiding gevolgd heeft, wist u evenmin. U verklaarde daarbij dat de meeste mensen via familie worden tewerkgesteld, zonder opleiding (CGVS p. 13), hetgeen geen

steek houdt. Gevraagd naar uw vader zijn taken als bodyguard kwam u niet verder dan te zeggen dat hij Anwar vergezelde thuis of op verplaatsing en zijn boodschappen deed (CGVS p. 13, 14). Gewezen op het feit hoe uw vader zonder opleiding de veiligheid van [A.A.H.A.] diende te garanderen, beweerde u dan weer dat hij nog twee à drie andere personen in dienst had als bodyguard. Uw vader ging mee naar veilige plaatsen en niet te ver (CGVS p. 14). Vervolgens gevraagd naar namen van collega's van uw vader, kon u geen enkele naam geven. Evenmin kon u het adres van [A.] geven of vertellen hoe uw vader daarheen ging (CGVS p. 14). U kon ook geen enkele anekdote vertellen over het werk van uw vader noch kon u vertellen waarheen hij overal ging met [A.]. De naam van zijn chauffeur en zijn echtgenote kende u evenmin en u had geen idee of hij kinderen heeft (CGVS p. 15). Gelet op het feit dat u al deze antwoorden schuldig diende te blijven, werd u gevraagd iets te vertellen over het werk van uw vader, hetgeen u niet kon (CGVS p. 15). Nog gevraagd of u conflicten of incidenten kon beschrijven die uw vader heeft meegemaakt, stelde u dat er niets gebeurd is (CGVS p. 15). Ten slotte wist u niet of uw vader een uniform diende te dragen tijdens het uitoefenen van zijn job (CGVS p. 15).

U haalde aan dat u uw vader niet durfde te spreken, want dat hij vaak boos was (CGVS p. 14). Dit is geen afdoende uitleg voor uw gebrekkige kennis over de job van uw vader. Er kan redelijkerwijze worden verondersteld dat u over meer gedetailleerde kennis beschikt aangezien uw vader af en toe naar huis kwam, u nog in contact staat met uw moeder en oom en aangezien u uw leven ondermeer vreest omwille van de job van uw vader als bodyguard (CGVS p. 4, 17, 21). Dat u de antwoorden op deze basisvragen, die raken aan de kern van uw relaas, dan ook steevast schuldig moet blijven, is geenszins ernstig. De vaststelling dat u amper kan uitweiden over de werkzaamheden van uw vader en zijn werkgever, leidt er dan ook toe dat uw geloofwaardigheid volledig wordt ondermijnd.

Dat u de werkkaart van uw vader en een dreigbrief van de taliban neerlegde kan geen ander licht werpen op voorgaande. Deze stukken kunnen echter niet weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat documenten slechts bewijswaarde hebben als ze een geloofwaardig asielrelaas ondersteunen, hetgeen hier niet het geval is. Wat de werkkaart betreft, kan nog worden opgemerkt dat u niet weet hoe uw vader deze kaart verkreeg. U vermeldde zelf dat u denkt dat de selectie als bodyguard via het bedrijf BSS verlopen is, het bedrijf dat vermeld staat op de kaart. Gevraagd hoe uw vader aan een kaart van een bedrijf kwam, verklaarde u dat hij die kaart kreeg via [A.A.H.A.]. Uiteindelijk beweerde u niet te weten of hij deze kaart van hem kreeg. Ze zullen het wel op een of andere manier geregeld hebben via dat bedrijf. Uzelf was veel te jong (CGVS p. 13). Op de vraag wie dan de effectieve werkgever van uw vader was, antwoordde u dat hij voor [A.A.H.A.] werkte. Maar door wie hij betaald werd, wist u niet (CGVS p. 14). Bovendien dringt de vraag zich hier op waarom uw familie u niet eerder deze documenten opstuurde om ze dan pas drie dagen voor uw effectieve gehoor op het CGVS alsnog op te sturen (CGVS p. 3-4, 11-12).

Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

Gezien er geen enkel geloof kan gehecht worden aan het feit dat uw vader bodyguard was van [A.A.H.A.], kan ook aan het feit dat jullie hierom mondelinge bedreigingen en een dreigbrief kregen en dat uw vader hierom verdwenen is, geen geloof gehecht worden. Hier kan bovendien ook worden opgemerkt dat u ook geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs voorlegt ter staving van uw vaders verdwijning. U komt niet verder dan het uiten van enkele blote beweringen. Bovendien houdt het ook hoegenaamd geen steek dat de Taliban na uw vertrek nog bij uw moeder thuis zouden zijn komen vragen / zoeken naar uw vader indien zij degene zijn die uw vader eerder ontvoerden of meenamen (CGVS p. 17 en 23).

Wat betreft het feit dat u de taliban vreest omwille van een oud conflict dient te worden vastgesteld dat u niet verder komt dan te zeggen dat uw vader problemen had met een of ander talibanhoofd, [H.S.]. Het zou te maken hebben met gronden, gewassen, irrigatie en een beurtrol, maar concreet wist u niet wat de problemen waren (CGVS p. 6). Gevraagd of u daar iets meer over kan vertellen, beweert u van niet, u bent niet op de hoogte van de omstandigheden (CGVS p. 6). Opnieuw moet worden opgemerkt dat dit geenszins ernstig is. Immers, u meent tot op heden omwille van dit oude conflict de Taliban te vrezen. Er kan dan ook in alle redelijkheid van u verwacht worden dat u zich hierrond zou informeren en duidelijke

verklaringen kan afleggen. Dat u indertijd nog jong was kan dan wel zijn, u toont hiermee niet aan waarom u zich later niet omtrent dit conflict terdege zou hebben kunnen informeren.

Dit terzijde, dat jullie na 2 à 3 jaar in Jegdalak omwille van dit oude conflict zouden zijn moeten verhuizen naar Pole Charkhi, toonde u ook geenszins aan (CGVS p. 6-7). Hoe, dan wel dat, dit oud conflict na jullie terugkeer naar Afghanistan, opnieuw voor problemen zorgde, kon u op geen enkel moment aantonen. U verklaarde namelijk zelf tijdens uw verblijf in Jegdalak geen problemen te hebben gekend (CGVS p. 6). U stelde dan wel dat de taliban mensen viseerden uit het dorp en jullie ook omwille van jullie eerdere problemen, doch hier op doorgevraagd, kwam u niet verder dan opnieuw te herhalen dat er gevechten waren en dat jullie daarom dienden te verhuizen en omwille van de eerdere problemen van uw vader met die talib. Opnieuw gevraagd of er iets concreets gezegd of gedaan is, antwoordde u ontkennend. Gevraagd waarom u dan verhuisd bent, stelde u dat er anders iets zou gebeurd zijn. U blijft steken in het spuien van pure veronderstellingen zonder deze te concretiseren. Alleen jullie gezin zou toen uit het dorp vertrokken zijn, omwille van die problemen en omwille van de oude geschillen. De problemen dateerden al uit de tijd van uw vader en grootvader, u was er zelf niet bij. U weet niet concreet wat die problemen waren (CGVS p. 6-7). Opnieuw gevraagd naar concrete problemen die zouden hebben geleid tot uw vertrek uit Jegdalak, stelde u nu dat de taliban het dorp binnenvielen, huiszoekingen hielden en mensen meenamen, maar dat zouden ze dit bij jullie niet gedaan hebben. Gevraagd welke link er is met de problemen van vroeger, beweerde u dat de taliban op de hoogte was van de terugkeer van uw vader, dat zou een reden kunnen zijn. Gevraagd of uw vader concreet problemen kende tijdens zijn verblijf in Jegdalak na zijn terugkeer uit Peshawar, beweerde u van niet of dat niet te weten (CGVS p. 7). Bovenstaande verklaringen kunnen niet overtuigen en u heeft dan ook geenszins aannemelijk gemaakt dat u of uw gezin problemen kende in Jegdalak naar aanleiding van de oude problemen met een taliban.

Ook maakte u geenszins aannemelijk dat uw oom en uw vader omwille van oude problemen mondelinge bedreigingen zouden hebben ontvangen. U verklaarde dat u dit pas van uw moeder vernam nadat u haar de dreigbrief van de taliban voorlas (CGVS p. 22). U kan echter niet vertellen wanneer die bedreigingen gestart zijn, u denkt dat er één of twee keer mondeling gedreigd is, maar concreet weet u dat niet. U weet evenmin wie die bedreigingen uitte of wat daarbij gezegd werd (CGVS p. 22). Gelet op deze vage verklaringen kan er geenszins gesteld worden dat deze bedreigingen zich effectief voordeden, en al helemaal niet dat deze zich zouden hebben voorgedaan omwille van eerdere problemen met een talibanhoofd. Ten slotte verwees u ook nog naar dit oude conflict in het kader van de dreigbrief die u ontving. In de brief zou de naam van uw vader en uw grootvader staan. Uit het feit dat de taliban die namen nog kenden, leidt u af dat de oude problemen nog meespelen. Een andere aanwijzing hiervoor zou u niet hebben (CGVS p. 24). Opnieuw komt u hier niet verder dan het uiten van blote beweringen die u niet weet te staven.

De dreigbrief die u voorlegde kan niet als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs worden beschouwd. In navolging van wat hierboven reeds werd aangehaald hebben Afgaanse documenten sowieso quasi geen bewijswaarde (zie supra). Vreemd genoeg maakte u bij de DVZ ook geen enkele melding van deze dreigbrief noch legde u deze voor.

U legde deze brief bij het CGVS ook niet voor in het kader van een waarachtig relaas. Tot slot wordt in deze brief op geen enkele manier verwezen noch melding gemaakt van het oude grondconflict waarbij uw familie zou betrokken zijn (zie vertaling in groene map).

Dat in de dreigbrief wel wordt verwezen naar de job van uw vader als bodyguard kan ook geen ander licht werpen op voorgaande, temeer daar hierboven reeds uitdrukkelijk werd aangetoond dat aan deze werkzaamheden niet het minste geloof kan worden gehecht.

Uit wat voorafgaat dient dan ook te worden besloten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat de taliban u wil vermoorden temeer daar u dit linkt aan bovengenoemde feiten die als ongelooftwaardig worden bevonden.

Wat betreft uw bewering vermoord te zullen worden door de taliban omwille van het feit dat u bestanden met (religieuze) liedjes (CGVS p. 21, 23) overzette op gsm-toestellen en de taliban u hierom als ongelovige beschouwden, kan nog volgende worden opgemerkt. U maakte hiervan geen melding tijdens uw gehoor bij DVZ (dossier DVZ), hetgeen uw vrees hieromtrent ondermijnt. Nochtans verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat de taliban u daarom als ongelovige beschouwden. Ze zouden dit bij eerdere bedreigingen gezegd hebben. Daarom zou uw oom u ook binnengehouden hebben (CGVS p. 24). Het mag wel ten zeerste verbazen dat nét van dit feit – het gaat hier nochtans om

bedreigingen en een vrees die rechtstreeks voortvloeit uit activiteiten die u persoonlijk zou gehad hebben in Afghanistan – geen enkele melding maakte.

U verklaarde bovendien bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS uitdrukkelijk dat het interview bij de DVZ goed verlopen is, dat u er alle redenen voor uw vertrek in grote lijnen heeft kunnen aanbrengen, dat uw verklaringen er nadien werden voorgelezen én u bevestigde dat alles correct genoteerd staat in het DVZ-verslag (CGVS, p. 4). Dat u pas op het CGVS voor het eerst deze feiten aanhaalt, is niet ernstig. Er kan immers in alle redelijkheid verondersteld worden dat u van de bedreigingen die u omwille van uw eigen activiteiten zou gekend hebben alsook de vrees die u tot op heden omwille hiervan meent te moeten hebben, wel degelijk ook reeds melding zou gemaakt hebben bij de DVZ indien deze feiten op de waarheid berusten.

Het feit dat u dit niet deed, holt uw geloofwaardigheid verder uit. Kan hier tot slot nog worden opgemerkt dat u ook ter staving van de problemen die u met de Taliban stelt te kennen omwille van uw werkzaamheden geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs kan voorleggen.

Tot slot, doch niet in het minst, kan nog worden opgemerkt dat u op 17 november 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende in Oostenrijk (zie Eurodac Search Result in uw administratief dossier). U hiermee geconfronteerd, ontkende u dit zonder meer (CGVS p. 18). Dit volstaat logischerwijs niet. Het feit dat u wel degelijk een verzoek indiende doch vervolgens zonder het resultaat van uw procedure af te wachten direct besliste verder te reizen wijst er bijkomend op dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u geen prioriteit is en zet verder uw gehele geloofwaardigheid en beweerd vrees voor vervolging op de helling.

In het licht van al voorgaande bevindingen dient dan ook te worden besloten dat evenmin geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat de Taliban na uw vertrek nog bij uw moeder is langsgeweest.

De vluchtelingenstatus kan u niet worden toegkend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en

aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berylbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de

zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp

nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer

donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige

overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beoordeling niet ombuigen. Uw taskara is slechts een indicatie van uw identiteit en nationaliteit, dewelke in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. Uw vluchtelingenkaart uit Pakistan bevestigt enkel uw verblijf aldaar, maar verandert niets aan bovenstaande vaststellingen. De overige stukken werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil

zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3. Beoordeling

In wat kan worden beschouwd als een enig middel, werpt verzoeker de schending op van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet *“in samenhang gelezen met”* de artikelen 1, A, (2), en 33 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Geneve op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Geneve), van artikel 48/4 juncto artikel 74/17, § 1, van de Vreemdelingenwet *“in samenhang gelezen met”* de artikelen 2 en 3 van het EVRM, van artikel 48/6, §1, eerste lid §§4 en 5, van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Artikel 74/17, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de verwijdering tijdelijk wordt uitgesteld *“indien de beslissing tot terugleiding of verwijdering naar de grenzen van het grondgebied de onderdaan van een derde land blootstelt aan een schending van het non-refoulement beginsel”*. Verzoeker duidt echter op generlei wijze hoe het voormelde artikel door de bestreden beslissing werd geschonden. De bestreden beslissing behelst ook geen maatregel tot terugleiding of verwijdering. Om dezelfde reden dringt zich geen toetsing op aan artikel 33 van het Verdrag van Genève dat het verbod op refoulement behelst.

Deze onderdelen van het middel zijn derhalve onontvankelijk.

De artikelen 2 en 3 van het EVRM stemmen inhoudelijk deels overeen met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De toetsing of de eerst vermelde artikelen werden geschonden door de bestreden beslissing stemt overeen met de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. Vermits de bestreden beslissing geen maatregel tot terugleiding of verwijdering betreft, dringt zich geen verdergaande toetsing aan de artikelen 2 en 3 van het EVRM op dan de voormelde.

De bestreden beslissing is duidelijk voorzien van juridische en feitelijke overwegingen. Verzoeker zet niet uiteen waarom ze hem niet toelaten zich erop te verdedigen, wat de voornaamste doelstelling is van de formele motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Dat de formele motiveringsplicht niet werd geschonden, blijkt uit het feit dat verzoeker inhoudelijke kritiek uit op de motieven. Dit wordt verder onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Dit wordt verder onderzocht in het licht van de geschonden geachte artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het geschonden geachte zorgvuldigheidsbeginsel verplicht verweerder om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) uitvoerig werd gehoord. De Raad wijst erop dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, dat hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en dat hij zich heeft laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. Verzoeker kreeg acht dagen de tijd om nog opmerkingen in te dienen bij het verslag waarvan hij een kopie heeft ontvangen. Van deze gelegenheid heeft verzoeker geen gebruik gemaakt. De Raad stelt verder vast dat verweerder zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Verzoeker zet nergens uiteen dat verweerder een aangebracht element over het hoofd heeft gezien. Evenmin houdt hij voor dat verweerder geen of onvoldoende rekening heeft gehouden met elementen die hij zelf behoorde aan te dragen. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt dan ook niet.

3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1.1. Verzoekers vluchtrelaas

Verzoeker vreest de taliban om drie redenen.

(1) Ten eerste was verzoekers vader een bodyguard van A.A.H.A., de vroegere minister van Financiën. Het gezin kreeg mondelinge bedreigingen en een dreigbrief van de taliban in dit verband. Verzoekers vader moest ophouden met het uitoefenen van zijn job. Op een dag verdween hij toen hij naar de markt ging.

(2) Ten tweede vreest hij de taliban omwille van een oud grondconflict dat zijn vader met hen had voordat verzoeker werd geboren.

(3) Ten derde vreest verzoeker te worden vermoord omdat de taliban hem beschouwen als ongelovige. Verzoeker zette op de markt bestanden met (religieuze) muziek over op de gsm van klanten via zijn laptop.

Vermits verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk stelt "*Verzoekende partij betwist de interpretatieve appreciatie van het geschil van vóór haar geboorte tussen haar ouders en Taliban chef [H.S.] als niet langer actueel, onder punt (2) supra niet*", geeft de Raad enkel de beoordeling weer van verweerder van de andere twee vluchtmotieven, zijnde (1) en (3).

Voor wat betreft vluchtmotief (1): hieraan hecht verweerder geen geloof omdat verzoekers kennis over het werk van zijn vader bijzonder vaag en ontoereikend is. De werkkaart van zijn vader die verzoeker neerlegde alsook de dreigbrief van de taliban werpen geen ander licht op de zaak. Verzoeker kan weinig vertellen over de herkomst van de kaart en officiële documenten kunnen in Afghanistan makkelijk via corruptie en vervalsers worden verkregen. Het is weinig aannemelijk dat de taliban na verzoekers vertrek bij zijn moeder nog komen informeren naar verzoekers vader als zij verantwoordelijk zouden zijn voor diens ontvoering. Gezien er geen enkel geloof aan kan worden gehecht dat verzoekers vader bodyguard was van A.A.H.A., kan er ook geen geloof aan worden gehecht dat verzoeker en zijn familieleden hierdoor mondelinge bedreigingen en een dreigbrief kregen en dat zijn vader hierdoor is verdwenen.

Voor wat betreft vluchtmotief (3), wijst verweerder erop dat verzoeker dit niet heeft aangehaald bij de Dienst Vreemdelingenzaken, wat nochtans kan worden verwacht als hij omwille van deze activiteiten wordt bedreigd door de taliban. Verzoeker maakte van zijn werkzaamheden ook geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs over, zo stelt verweerder in de bestreden beslissing.

Verzoekers geloofwaardigheid wordt volgens verweerder verder ondermijnd door het feit dat hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Oostenrijk maar het resultaat van deze procedure niet afwachtte door verder door te reizen.

Verzoeker haalt aan welke stukken hij heeft neergelegd bij verweerder. Volgen hem handelde hij diligent en is het niet ernstig om hem niet als geloofwaardig te beschouwen omdat hij deze niet eerder neerlegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker is van oordeel dat hij heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht. Hij is van oordeel dat een algemene verwijzing naar objectieve informatie waarover verweerder beschikt niet volstaat om deze stukken onderuit te halen. Er moet minstens enige aanwijzing zijn van valsheid in geschrifte of fraude. Die is er niet en verzoeker is van oordeel dat hij het voordeel van de twijfel moet krijgen.

De Raad dient echter vast te stellen dat verweerder nergens besluit tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas om de enkele reden dat hij bepaalde stukken niet eerst heeft overgemaakt bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Dat vluchtmotief (1) niet geloofwaardig is, vindt ruim steun in het interview van verzoeker op het Commissariaat-generaal waarin hij talrijke keren op vragen van verweerder om duiding te verschaffen over zijn vaders job als bodyguard antwoordt, *“Ik weet het niet”, “geen idee”*. Het is slechts *“volledigheids-halve”* dat verweerder verwijst naar objectieve informatie in het dossier om te besluiten dat de bewijs-waarde van Afghaanse documenten relatief is. Verzoeker ontkracht deze objectieve informatie ook niet en kan bezwaarlijk in het licht hiervan een hogere bewijsstandaard vereisen, met name enige aanwijzing van valsheid in geschrifte of fraude.

Voor wat betreft vluchtmotief (3), is verzoeker het niet eens met de beoordeling van verweerder dat hij zijn eigen werkzaamheden niet zou hebben vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Het klopt dat verzoeker in zijn verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken op 22 april 2022, die gestandaardiseerde rubrieken bevat, op de vraag om zijn beroep te specificeren, geantwoordt heeft *“Mijn oom had een winkel van gsm accessoires. Ik werkte bij hem. Ik downloade muziek op de gsm's.”* (vraag 12). Echter is er ook nog de door verzoeker op 22 april 2022 ondertekende vragenlijst die op de Dienst Vreemdelingenzaken wordt ingevuld aan de hand van voorgedrukte vragen, dit ter voorbereiding van het gehoor van een verzoeker om internationale bescherming op het Commissariaat-generaal. Op vraag 4, *“Wat vreest u bij uw terugkeer in uw land van herkomst? Wat denkt u dat er bij een eventuele terugkeer zou kunnen gebeuren?”*, antwoordt verzoeker, *“Ik zal vermoord worden door de taliban”*. Op de aansluitende vraag 5, *“Geef een kort overzicht van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst”*, verwees verzoeker niet naar het feit dat het overzetten van muziek op gsm's de aandacht trok van de taliban en hem (mede) aanzette tot een vertrek uit Afghanistan. Nochtans antwoordde verzoeker tijdens zijn interview bij verweerder op de vraag waarom hij riskeert te worden vermoord in Afghanistan als volgt: *“Omwille van mijn activiteiten van muziek en door vader die door jog geviseerd werd en bedreiging kreeg”* (CG, p.21). De Raad kan het niet kennelijk onredelijk achten dat verweerder hierover valt en op dit vlak motiveert als volgt: *“Dat u pas op het CGVS voor het eerst deze feiten aanhaalt, is niet ernstig. Er kan immers in alle redelijkheid verondersteld worden dat u van de bedreigingen die u omwille van uw eigen activiteiten zou gekend hebben alsook de vrees die u tot op heden omwille hiervan meent te moeten hebben, wel degelijk ook reeds melding zou gemaakt hebben bij de DVZ indien deze feiten op de waarheid berusten.”* Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd in zijn conclusie die hij aan zijn stelling verbindt, met name: *“Het ingeroepen motief is foutief alsook de conclusie die verwerende partij daaruit trekt dat verzoekende partij ongeloofwaardig zou zijn. Het motief kan de bestreden beslissing niet schragen.”* Evenmin kan verzoeker de gedane vaststellingen onderuit halen door thans te poneren dat het feit dat hij zich *“met muziek bezighield”* niet de hoofdreden voor zijn asielaanvraag is. Verzoeker kan ten slotte niet worden gevolgd in zijn kritiek dat verweerder *“enkel”* zou aanhalen dat hij zijn eigen werkzaamheden (muziek overzetten op gsm's) niet zou hebben vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken. In de bestreden beslissing kan namelijk duidelijk worden gelezen dat verzoeker hiervan ook geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs overlegde.

Verzoeker kan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas niet herstellen, noch door erop te wijzen dat hij een eerlijk antwoord heeft gegeven en dat hij zijn volle medewerking heeft verleend, noch door volop in te gaan op de voorgelegde dreigbrief die werd ontvangen n.a.v. de bodyguardactiviteiten van zijn vader. De Raad verwijst voorts naar het gestelde in punt 2. Verzoeker voldoet niet aan de voorwaarden om het voordeel van de twijfel te genieten.

De Raad leest nergens dat verweerder het asielrelaas ongeloofwaardig acht wegens contradicties, zodat verzoeker niet dienstig het tegendeel kan beweren. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet enkel worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente, onwaarschijnlijke en ongeloofwaardige verklaringen, quod in casu.

3.1.2. Verwestering

Voor wat betreft de problematiek van verwestering, kan de Raad zich aansluiten bij de kernpunten daarvan in de bestreden beslissing, die aansluiting vinden in de hierin aangehaalde bronnen:

- uit de beschikbare landeninformatie die wordt opgesomd in de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen bij een terugkeer naar het land van herkomst;
- een verzoeker om internationale bescherming in concreto dient aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Uit de informatie die door beide partijen aan de Raad wordt voorgelegd – in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van 16 januari 2024, die door de Raad via J-box de volgende dag werd verzonden naar de verzoekende partij – blijkt niet dat over vermelde kernpunten thans anders moet worden geoordeeld. Een individuele beoordeling blijft zich dus opdringen.

Verweerder stelt in de bestreden beslissing vast: *“In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.”*

In casu dient opnieuw te worden vastgesteld dat verzoeker geheel nalaat in concreto aan te tonen dat hij dermate is verwesterd en/of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan dat hij om deze reden bij een terugkeer zal worden geviserd en/of vervolgd. Er ligt niets concreets voor waaruit blijkt dat verzoeker zal worden gezien als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loopt om te worden vervolgd bij een terugkeer naar Afghanistan. Uit niets blijkt dat verzoeker dermate zou zijn verwesterd dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de Afghaanse waarden en normen zoals vormgegeven door de taliban.

3.1.3. Conclusie

De bovenvermelde vaststellingen leiden tot de conclusie dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de aangereikte informatie in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van verweerder van 16 januari 2024, blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven en (gepercipieerde) verwestering, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

3.2.3. Voor wat betreft de vraag of de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, §2 b) van de Vreemdelingenwet, kan de Raad zich aansluiten bij de algemene overwegingen die daarover figureren in de bestreden beslissing en die steun vinden in de hierin aangehaalde rapporten.

Uit een samenlezing van de bewoordingen van de in de bestreden beslissing aangehaalde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt immers duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58). De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of

een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Concreet komt verweerder in de bestreden beslissing tot de volgende conclusie:

“Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.”

Uit de informatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen – in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van de verwerende partij van 16 januari 2024 – kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich nog steeds niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Het simpele betoog van verzoeker dat de gedane analyse in de bestreden beslissing “*niet pertinent*” is kan de Raad bezwaarlijk leiden tot een andersluidende beoordeling.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

3.2.4. Voor wat betreft de vraag of de veiligheidssituatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan de Raad zich opnieuw aansluiten bij de algemene overwegingen die daarover figuren in de bestreden beslissing. Ze vinden steun in de hierin aangehaalde rapporten. Kernpunt is dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

Uit de informatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen – in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van 16 januari 2024 – kan niet worden afgeleid dat hierover heden anders moet worden geoordeeld, hoewel de situatie ter plekke zeer zeker bijzonder onrustwekkend is. Het simpele betoog van verzoeker dat de gedane analyse in de bestreden beslissing “*niet pertinent*” is kan de Raad bezwaarlijk leiden tot een andersluidende beoordeling.

Om uit te maken of er sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van “*willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict*”, wordt verder rekening gehouden met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker in geval van terugkeer naar het betrokken land of gebied (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 40; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, pt. 43; EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) - A Judicial Analysis, december 2014, p. 25-26).

Verzoeker heeft verklaard afkomstig te zijn uit de provincie Kabul. Uit de aangereikte informatie in het verzoekschrift en in de aanvullende nota blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt. Het houdt in dat er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden is vereist om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar voormelde provincie, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid.

Er dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

3.2.5. Conclusie

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet

4. Algehele conclusie

Gelet op al het voormelde heeft verzoeker niet aangetoond dat verweerder onzorgvuldig of kennelijk onredelijk of in strijd met artikel 48/6, §1, eerste lid en §§4 en 5 is tewerk gegaan bij de beoordeling of hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingen heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is bijgevolg, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissing kunnen schragen en evenmin nieuwe elementen ontwikkeld die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

Er ontbreken geen essentiële elementen waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet bijgevolg geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter.

T. LEYSEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA